

Mirèio

Cant proumié

Lou Mas di Falabrego

Espousicioun - Envoucacioun au Crist, nascu dins la pastricho - Un vièi panieraire, Mèste Ambròsi, emé soun drole, Vincèn, van demanda la retirado au Mas di Falabrego - Mirèio, fiho de Mèste Ramoun, lou mèstre dóu mas, ié fai la bèn-vengudo - Li rafi, après soupa, fan canta Mèste Ambròsi - Lou vièi, àutri-fès marin, canto un coumbat navau dóu Baile Sufren - Mirèio questiouno Vincèn - Recit de Vincèn: la casso di cantarido, la pesco dis iruge, lou miracle di Sànti-Mariò, la curso dis ome à Nimes - Mirèio es espantado e soun amour pounchejo.

Cante uno chato de Prouvènço.
Dins lis amour de sa jouvènço,
A travès de la Crau, vers la mar, dins li blad,
Umble escoulan dóu grand Oumèro,
Iéu la vole segui. Coume èro
Rèn qu'uno chato de la terro,
En foro de la Crau se n'es gaire parla.

Emai soun front noun lusiguèsse
Que de jouinesso; emai n'aguèsse
Ni diadèmo d'or ni mantèu de Damas,
Vole qu'en glòri fugue aussado
Coume uno rèino, e caressado
Pèr nosto lengo mespresado,
Car cantan que pèr vautre, o pastre e gènt di mas!

Tu, Segnour Diéu de ma patrio,
Que nasquères dins la pastricho,
Enfioco mi paraulo e douno-me d'alèn!
Lou sabes: entre la verdure
Au soulèu em' i bagnaduro
Quand li figo se fan maduro,
Vèn l'ome aloubati desfrucha l'aubre en plen.

Mai sus l'aubre qu'èu espalanco,
Tu toujours quihes quauco branco
Ounte l'ome abrama noun posque aussa la man,
Bello jitello proumierenco
E redoulènto e vierginenco,
Bello frucho madalenenco
Ounte l'aucèu de l'èr se vèn leva la fam.

Iéu la vese, aquelo branqueto,
E sa frescour me fai lingueto!
Iéu vese, i ventoulet, boulega dins lou cèu
Sa ramo e sa frucho inmourtalo...
Bèu Diéu, Diéu ami, sus lis alo
De nosto lengo prouvençalo,
Fai que posque avera la branco dis aucèu!